

Houfnice DANA i moderní Titusy v Litvě obstály, dělostřelci si poradili s terénem i s mrazy

17.7.2024 - Gabriela Kugler | Armáda ČR

3. Úkolové uskupení Armády ČR vyrazilo do Litvy, kde je hlavním úkolem vojáků poskytovat palebnou podporu spojencům, po roční pečlivé přípravě. „Všichni jsme byli strašně rádi, že můžeme s naší technikou vyjet do zahraniční operace a jak se říká, prodat všechno, co se roky učíme, cvičíme, a hlavně dobře ovládáme. Těšili jsme se na mezinárodní a jiné prostředí, na spolupráci se zahraničními partnery a byli jsme také zvědaví na střelbu v naprosto odlišných podmínkách než u nás,“ říká rotmistr Filip Baranec.

Řidič houfnice, četař Tomáš Černý, vidí největší rozdíly v terénu a prostředí, kde spolu s kolegy šest měsíců působil: „V Litvě to byla samá rovina a hlavně písek. Chvilku trvalo, než jsme si na to zvykli, protože doma střílíme hlavně na Doupově, kde jsou kopce a hliněná, pevná půda, na které máme i pneumatiky. V písku se zapadne snáz, díky tomu jsme si ale několikrát vyzkoušeli samovyproštění,“ vzpomíná s úsměvem. Jiné podle něj bylo i maskování houfnic na písčitém terénu a v jehličnatém porostu.

Spolu s několika houfnicemi DANA, které v armádě slouží od 80. let minulého století, s sebou dílenští pracovníci vezli náhradní díly. „Museli jsme být připraveni na případné opravy po celou dobu nasazení. Závady a opravy se sice příliš nelišily od těch, které provádíme doma na cvičeních, jiné ale bylo počasí. Přijeli jsme v lednu a zastihl nás velký mráz, čemuž jsme pak naši práci museli přizpůsobit. Závad ale bylo minimum,“ říká četař Daniel Mařan, dělmistr v četě oprav. Zahraniční techniku Češi znali jen zběžně, přesto si vojáci z různých armád vycházeli vstříc: „V menších opravách nebo při poskytnutí náhradních dílů jsme se zahraničními kolegy spolupracovali. Samozřejmě my tolik neznáme jejich techniku a oni naši, ale domluva a ochota pomáhat si, byla velká,“ dodává Mařan.

Jinečtí do Litvy přivezli i nejmodernější vozidla, která byla do armády zavedena poměrně nedávno – Titus ve verzi místa koordinace palebné podpory. „U útvaru je máme od druhé poloviny roku 2023 a bylo potřeba je před výjezdem nakonfigurovat a vyškolit i obsluhu. Vozidla se osvědčila na výbornou – díky nim jsme byli schopni poprvé vést palbu na cíl v datové síti, která nám celkově usnadnila a zrychlila naši práci,“ popisuje rotmistr Aleš Studecký, který u pluku slouží jako mladší pracovník štábu komunikačních a informačních systémů. Titusy jsou podle jeho zkušeností velmi variabilní a lze je přizpůsobit jak potřebám Armády ČR, tak mezinárodní úrovni. „Kolikrát i jiné země nám záviděly naši techniku,“ vyzdvihuje Studecký.

S půlročním působením v Pobaltí, kde nyní slouží 132. dělostřelecký pluk, pozitivně zhodnotil i velitel 3. úkolového uskupení major Jaromír Evan. „Ukázalo nám, že i s technikou, která má své nejlepší roky za sebou, jsme schopni veškeré úkoly splnit. A být tak plnohodnotným partnerem v mezinárodním prostředí.“

<https://acr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/houfnice-dana-i-moderni-titusy-v-litve-obstaly--del-ostrelci-si-poradili-s-terenem-i-s-mrazy-252643>